

Jaki jest sens naszego życia?

Bóg, który jest źródłem życia, daje nam odpowiedź na to najważniejsze dla nas pytanie. Naszym zadaniem jest chcieć ją usłyszeć i przyjąć jako wezwanie do życia, które ma głęboki sens.

Apostoł Paweł, gdy głosił Grekom Ewangelię, wyjaśnił im, w jakim celu Bóg stworzył świat.

„Z jednego pnia wywiódł też wszystkie narody ludzkie, aby mieszkały na całym obszarze ziemi, ustanowiwszy dla nich wyznaczone okresy czasu i granice ich zamieszkania, żeby szukały Boga, czy Go może nie wyczują i nie znajdują, bo przecież nie jest On daleko od każdego z nas.” [1] (Dz 17,26-27)

Zadaniem więc człowieka na ziemi jest szukanie więzi z Bogiem, który pozwala się znaleźć. Szukać Go to znaczy pytać o to, kim On jest i jaka jest Jego wola. W tych poszukiwaniach nie jesteśmy pozostawieni samym sobie, Bóg wychodzi nam naprzeciw. On daje się poznać przez wszystko, co stworzył (Rz 1,19-20), a najpełniej przez swojego Syna Jezusa Chrystusa.

„Była światłość prawdziwa, która oświeca każdego człowieka, gdy na świat przychodzi. Na świecie było [Słowo], a świat stał się przez Nie, lecz świat Go nie poznał. Przyszło do swojej własności, a swoi Go nie przyjęli. Wszystkim tym jednak, którzy Je przyjęli, dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię Jego.” (J 1,9-12)

Objawienie się Boga jest zaproszeniem do wiecznej relacji z Nim. Przyjęcie tego zaproszenia daje prawdziwą radość i czyni nas szczęśliwymi. Nie ma przecież nic lepszego niż mieć bliską więź z Tym, który stworzył wszystko z miłości do nas. [2] Bóg jest wieczny, wszechobecny, doskonale dobry — i chce być dla każdego z nas wszystkim. Nie jest to droga tylko dla niektórych: On pragnie tego, co najlepsze dla każdego. Celem życia jest nasza odpowiedź na miłość Boga — odwzajemnienie jej naszą miłością. Możemy to zrobić decydując się na życie, które się Jemu podoba i jest na Jego chwałę. Tylko takie życie ma rzeczywisty sens i nie będzie stracone. Tylko w Bogu człowiek znajduje prawdziwe wypełnienie.

Ludzie często gubią sens życia podążając za swoimi pragnieniami, skoncentrowani na realizacji swoich własnych celów. Nie zauważają, że przez to odrzucają zaproszenie do życia w przyjaźni z Bogiem. O tym powiedział Jezus taką przypowieść:

„(...) Pewien człowiek wyprawił wielką ucztę i zaprosił wielu. Kiedy nadszedł czas uczy, posłał swego sługę, aby powiedział zaproszonym: Przyjdźcie, bo już wszystko jest gotowe. Wtedy zaczęli się wszyscy jednomyślnie wymawiać. Pierwszy kazał mu powiedzieć: Kupiłem pole, muszę wyjść, aby je obejrzyć; proszę cię, uważaj mnie za usprawiedliwionego. Drugi rzekł: Kupiłem pięć par wołów i idę je wypróbować; proszę cię, uważaj mnie za usprawiedliwionego. Jeszcze inny rzekł: Poślubiłem żonę i dlatego nie mogę przyjść. Sługa powrócił i oznajmił to swemu panu. Wtedy rozgniewany gospodarz nakazał słudze: Wyjdź co prędzej na ulice i zaułki miasta i wprowadź tu ubogich, ułomnych, niewidomych i chromych. Sługa oznajmił: Panie, stało się, jak rozkazałeś, a jeszcze jest miejsce. Na to pan rzekł do sługi: Wyjdź na drogi i między opłotki i zmuszaj do wejścia, aby mój dom był zapełniony. Albowiem powiadam wam: żaden z owych ludzi, którzy byli zaproszeni, nie skosztuje mojej uczy.” (Łk 14,16-24)

Żona, pole, woły stały się ważniejsze od przyjęcia zaproszenia. Dzisiaj często bywa podobnie: celem stają się studia, praca, rodzina, hobby, marzenia ... Dane jest nam jedno życie, które trwa tylko krótko. Ważne jest więc właściwie je wykorzystać, aby wejść do życia wiecznego. Niemądrze jest zmarnować je na to, co przemija i nie stanowi prawdziwej wartości. Jezus powiedział:

„Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną. Gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną. Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i serce twoje.” (Mt 6,19-21)

Dlatego żadne rzeczy doczesne, które trwają tylko tu na ziemi, nie powinny stać się naszym „skarbem”. Nauka, praca czy troska o rodzinę są ważne i trzeba się nimi odpowiedzialnie zajmować, ale nie mogą stać się fundamentem życia. To znaczy, że nie można im podporządkować wszystkiego innego. Życie oparte na tym, co na pewno kiedyś stracimy, musi skończyć się gorzkim rozczarowaniem.

Tylko kiedy jesteśmy gotowi zrezygnować ze swoich własnych pragnień i celów, możemy rozpoznać, jakie cele wyznacza nam Bóg i przyjmując wezwanie Jezusa do naśladowania Go.

Syn Boży, stając się człowiekiem, pokazał nam, co znaczy życie, które ma sens i jacy powinniśmy być. Jezus nigdy nie zgrzeszył przeciwko nikomu, a dobro innych stawiał wyżej niż własne. On nie spędzał czasu na budowaniu swojego prywatnego życia i gromadzeniu dla siebie. Nie szukał uznania ani własnej korzyści, ale zawsze stawiał pytanie, co Bóg uważa za najlepsze w danej sytuacji.

„Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladuje! Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa. Bo cóż za korzyść ma człowiek, jeśli cały świat zyska, a siebie zatraci lub szkodę poniesie?” (Łk 9,23-25)

„A kto by chciał Mi służyć, niech idzie za Mną, a gdzie Ja jestem, tam będzie i mój sługa. A jeśli ktoś Mi służy, uczci go mój Ojciec.” (J 12,26)

Kto jest więc spragniony sensu życia, może go odnaleźć w Jezusie.

„(...) Jeśli kto pragnie, niech przyjdzie do mnie i pije. Kto wierzy we mnie, jak powiada Pismo, z wnętrza jego popłyną rzeki wody żywej...” [3] (J 7,37-38)

„(...) Ja przyszedłem po to, aby [owce] miały życie i miały je w obfitości.” (J 10,10b)

Jeśli szukasz sensu życia w Bogu, to zapraszamy Cię, by porozmawiać z nami o tym, co to konkretnie oznacza. My znaleźliśmy odpowiedź w Piśmie Świętym, które jest dla nas drogowskazem. Jesteśmy chrześcijanami i codziennie staramy się o to, by nasze życie podobało się Bogu i nawzajem sobie w tym pomagamy.

„Szukajcie Pana, gdy się pozwala znaleźć, wzywajcie Go, dopóki jest blisko! Niechaj bezbożny porzuci swą drogę i człowiek nieprawdy swoje knowania. Niech się nawróci do Pana, a Ten się nad nim zmiłuje, i do Boga naszego, gdyż hojny jest w przebaczeniu.” (Iz 55,6-7)

Wyślij nam wiadomość:

Adres e-mail*:

Temat:

Tekst wiadomości*:

Wyślij

Przypisy:

1. Biblia Warszawska, Towarzystwo Biblijne w Polsce, 1975
2. Więcej o tym w opracowaniu „[Bóg jest miłością](#)“.
3. Biblia Warszawska, Towarzystwo Biblijne w Polsce, 1975

© 2021 www.chrzescijanie.info.pl - Wszelkie prawa zastrzeżone

O ile nie podano inaczej, wszystkie cytaty wzięte z:

BIBLIA TYSIĄCLECIA, WYDANIE IV.

Wyrażamy zgodę na umieszczanie odsyłaczy do tej strony www na innych stronach www.

Zgadzamy się również na rozpowszechnianie niniejszej strony w niezmienionej i pełnej formie do użytku prywatnego.

Jakiegolwiek inne zastosowanie niniejszej strony lub publikowanie jej w zmienionej formie wymaga naszej zgody.